

[Handelsministeren.]

7 er de 5 nærmest resumerende kapitler, der først kan udformes endeligt, når svarende er kommet tilbage fra erhvervsorganisationerne. Endelig er de to sidste kapitler enten udsendt eller står umiddelbart foran udsendelse.

Man må således sige, at dette arbejde nærmer sig afslutningen, og at det tidspunkt, da det kan afsluttes, først og fremmest er afhængigt af, hvor hurtigt erhvervsorganisationerne svarer på de henvendelser, der er rettet til dem. Visse svar er kommet ind, men andre mangler endnu.

Et udkast til betænkningen om konkurrenceforholdet med hensyn til øl og mineralvande blev fremsendt til udtalelse hos branchen i juni 1956. Efter at kommissionen i december 1956 havde modtaget et brev fra de to store bryggerier, er udkastet blevet drøftet ved en række mundtlige forhandlinger, der i januar i år foreløbig er afsluttet med forhandling og brevveksling angående spørgsmålet om offentliggørelse af kommissionens undersøgelser om bryggeriernes rentabilitet under aftalesystemet. Den endelige redaktion af betænkningens vurderende del afventer nogle aftalte skriftlige indlæg fra bryggerierne.

Så er der endelig betænkningen om cementbranchen. Den foreligger ligeledes i et udkast. En del af udkastet, som indeholder en redegørelse for hele F. L. Smidth-koncernen, blev fremsendt til udtalelse hos F. L. Smidth i juni 1957. Selskabets svarskrivelse forelå først i november samme år. I december udsendtes resten af udkastet til de to cementfabrikker og til cementhandlerens organisationer, og svarene herfra kan først ventes engang i løbet af foråret.

Når flertallet ved de forhandlinger, som fandt sted mellem de fire partier og den daværende handelsminister i december 1955, ikke kunne være med til at fastsætte en frist for afslutningen af kommissionens arbejde, skyldtes det netop erkendelsen af, at hensynet til de nødvendige forhandlinger med erhvervslivet gjorde fastsættelsen af

en sådan frist umulig, for ellers kunne man ikke regne med, at arbejdet kunne blive færdigt. Fra kommissionens side fremhævedes i denne forbindelse, at fastsættelsen af en sådan frist ville gøre det vanskeligere end ellers at få oplysninger frem inden for en rimelig frist. Man kan ikke se bort fra, at sådanne frister må opfordre næringslivets folk til at tøve med at fremsætte de oplysninger, der er anmodet om. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at da arbejdet til en vis grad gik i stå i årene 1953-55, har enkelte direkte begrundet manglende svar med, at man afventede, at kommissionen eventuelt skulle standse sit arbejde.

Rent bortset fra, at det ikke kan anses for hensigtsmæssigt over for en kommission af netop denne art at fastsætte bestemte frister for, hvornår man skal afslutte arbejdet, må det vel yderligere siges, at denne kommission har udført og må forventes at ville udføre et nyttigt arbejde. Der hersker stor uklarhed om, hvilke konkurrencebegrænsende regler vi har. Det kan kun være nyttigt, at folkettinget får så godt et grundlag som muligt for bedømmelsen af den lovgivning, der er gennemført, og for det lovgivningsarbejde, der måtte komme engang i fremtiden, og i al almindelighed må man vel have lov at sige, at det må være ønskeligt, at man ved så meget som muligt om, hvilke forhold der nu engang foreligger her i landet også på dette område.

Mit indtryk er, at folkettinget ikke har nogen grund til at være utilfreds med det arbejde, der er gennemført. Man kan selvfølgelig altid udtrykke ønske om, at det gennemføres så hurtigt som muligt, og det ønske deles vel af alle; men jeg vil understrege, at en gennemgang af det materiale, der foreligger, af de frister, der har været for svarene, ikke kan undlade at give det indtryk, at arbejdet kunne have været afsluttet væsentligt tidligere, dersom det private næringsliv havde svaret hurtigere på de henvendelser, det har fået. Det er naturligvis rimeligt, at det skal have en vis tid til at gennemarbejde materialet, og